

Farlige beskyldninger om sex-chikane

Af Advokat Torben Svensson, ts@trustadvokater.dk
Erhvervsbladet, den 11. marts 2004

Københavns Byret har netop afsagt en principiel dom, hvor en mand fik tilkendt erstatning for uberettiget at være blevet beskyldt for sexchikane.

Sager om sexchikane kan som udgangspunkt rubriceres i to grupper. Den ene slags sager vedrører typisk situationer, hvor der mellem de involverede parter er helt eller delvis enighed om, at der er foregået en eller anden form for seksuelle ytringer, tilnærmelser eller handlinger af seksuel karakter, men hvor det kan diskuteres, hvorvidt der er tale om egentlig sexchikane, samt om den krænkede part mere eller mindre har accepteret forholdet.

Den anden gruppe sager er sager, hvor den ene part påstår, at der har fundet sexchikane sted, og hvor den anden part påstår det modsatte, og hvor der ikke har været nogen vidner til stede.

Den sag, som beskrives i nærværende artikel, hører til den sidste gruppe.

En arbejdsgiver blev beskyldt for at have udvist sexchikane over for en tilknyttet selvstændig konsulent. Arbejdsgiveren skulle ifølge det påståede have befamlet kvinden på arbejdspladsen, og kysset hende forskellige steder på kroppen, samt forsøgt at tage hendes bluse og benklæder af. Kvindens advokat påstod arbejdsgiveren dømt til at betale en godtgørelse på 100.000 kr. for denne krænkelse.

Arbejdsgiveren gjorde modsat gældende, at beskyldningerne var fremsat med urette, og at de pågældende handlinger slet ikke havde fundet sted. Sagsøgte påstod derfor frifindelse, men gjorde samtidig gældende, at kvinden skulle dømmes til at betale en godtgørelse efter erstatningsansvarsloven for at have fremsat de pågældende sigtelser.

Der var mellem parterne enighed om, at såfremt de pågældende forhold havde fundet sted, så var der tale om egentlig sexchikane. Kvinden fastholdt under domsforhandlingen, at de pågældende forhold havde fundet sted, og at hun efter det passerede havde henvendt sig til sin fagforening, som herefter anlagde sag mod arbejdsgiveren.

Arbejdsgiveren fastholdt omvendt sin uskyld og var af den opfattelse, at kvindens forklaring heller ikke tidsmæssigt passede på baggrund af de nærmere forklaringer i retten, herunder vidneforklaringer fra personer, som kvinden efter det påståede forhold havde kontaktet og fortalt historien til. Retten konstaterede, at kvinden under sine forklaringer i retten udviklede sin historie om, hvad der skulle være overgået hende, og hvordan hun reagerede herpå. Enkelte af forklaringerne burde efter rettens opfattelse være kommet frem langt tidligere, hvorfor retten ikke mente, at kvindens forklaring om de faktiske forhold ikke stod til troende, og arbejdsgiveren blev derfor frifundet.

Det principielle i sagen er, at retten ikke mente, at der hos arbejdsgiveren forelå en situation, der kunne misforstås af kvinden, hvorfor hun ikke i god tro havde fremsat beskyldningerne mod arbejdsgiveren.

Retten tilkendte derfor arbejdsgiveren en tortgodtgørelse på 5.000 kr.

Arbejdsgiveren gjorde under domsforhandlingen gældende, at det ikke kan være rigtigt, at den eneste følge af, at en kvinde uretmæssigt fremsætter beskyldninger om seksuel chikane, er, at hun ikke selv får udbetalt en godtgørelse i forbindelse hermed, men i princippet alene blot kan gå tomhændet bort.

Dommen viser derfor, at personer, der mener sig udsat for sexchikane skal tænke sig godt om, før de uretmæssigt fremsætter beskyldninger om sexchikane, idet det i givet fald vil kunne komme til at koste dem en erstatning over for den, beskyldningerne rammer.

For god ordens skyld kan det oplyses, at det endnu ikke er afgjort om byrettens dom ankes til landsretten.